

اهمیت شبنم در کشاورزی مناطق خشک و نیمه خشک

اهمیت شبنم ونحوه استفاده گیاهان از آن موضوع مطالعات پراکنده ای در ۲۰۰ سال گذشته بوده است . مطالعات درباره شبنم به علت توجه بیشتر محققان به سایر عوامل محیطی محدود کننده تر و ملموس تر در پیوند با رشد گیاه از تداوم کافی برخوردار نبوده است . نتایج مطالعات انجام شده در مورد اثر شبنم بر رشد وتأمین قسمتی از نیاز رطوبتی گیاه ، بسیار متغیر و متفاوت است. این نتایج حاکی از بی اهمیت بودن شبنم در رشد گیاه (۱۱) تا حداکثر افزایش ۲۵۰ میلیمتر در نر و نرولات يك منطقه گزارش شده است (۱۶) . در مناطق خشک و نیمه خشک در بسیاری از روزها گیاهان در اوایل صبح با شبنم پوشیده شده اند، ولی این شبنم خیلی زود بخصوص در اواسط روز که گیاه بیشترین احتیاج را به رطوبت دارد از بین می رود . این پدیده باعث شده است که به اهمیت آن توجه زیادی نشود. اما مسأله این نیست که شبنم چه مدت روی گیاه باقی می ماند بلکه نحوه اثرهای آن بر رشد مهم است . داود وانسی (۵) ، برای پاسخ به این سؤال کرتھائی را با هم مقایسه کرد که از نظر کلیه عملیات زراعی بجز تشکیل شبنم مشابه بودند . نتایج بدست آمده نشان داد که گیاهانی مانند ذرت، کدو وخیار در کرتھائی که شبنم وجود داشت دو برابر رشد کردند . يك احتمال آن است که شبنم از

روی سطوح برگها روان و قطره قطره در سطح خاک جمع شود. مقدار شبنم تشکیل شده از این طریق بسیار کمتر از آن است که بتواند سطح خاک را بیش از چند میلیمتر مرطوب کند و تأثیری در رشد گیاه داشته باشد. احتمال دیگر آن است که شبنم بعد از تشکیل بر روی برگ و متراکم شدن مستقیماً بوسیله گیاه مورد استفاده قرار گرفته باشد، این موضوع خصوصاً در مورد برگهای جوان بیشتر صادق است زیرا بعد از یک شبنم سنگین در شب، این قبیل برگها، در صبح روز بعد کاملاً خشک ولی برگهای قدیمی پوشیده از شبنم هستند. احتمال دیگر این است که چون بیشترین رشد گیاه در شب صورت می گیرد و برای این رشد سلولهای گیاهی باید اشباع شوند، وجود شبنم در شب می تواند به افزایش رشد کمک کند و یا باعث تأخیر در شروع تنش رطوبتی در روز شود (۱۶).

شبنم بعد از جذب به قسمتهای دیگر گیاه منتقل می شود و حتی ممکن است از طریق ریشه دفع شود و دوباره روز بعد مورد استفاده گیاه قرار گیرد. یک نمونه استثنایی آن در جنگل های نوعی درخت کهور (Prosopis taumargo) در ریابانهای شیلی و استرالیا مشاهده می شود. این جنگلها در مناطقی بوجود آمده که بارندگی بسیار کمی دارند و فاقد مه و یا آب زیرزمینی قابل استفاده در عمق فعال ریشه اند، با این وجود خاک در عمق ۲۰ تا ۶۰ سانتی متری کاملاً مرطوب است و توده متراکمی از ریشه در این منطقه وجود دارد. از آنجا که خاک بالا و پایین این ریشه ها کاملاً خشک هستند این رطوبت باید از طریق جذب بخار آب موجود در جو بوجود آمده باشد. در حقیقت بخار آب موجود در جو بعد از جذب توسط گیاه در داخل آن تشکیل شبنم داده و بعد به ریشه منتقل شده است (۱۷).

مطالعات دیگر نیز حاکی از آن است که با وجود کمبود آب و رطوبت لازم برای رشد، برخی گیاهان در بعضی مناطق قادر به ادامه حیات هستند

(۱۰۶). گیاهان یکساله‌ای در مناطق خشک کالیفرنیا جنوبی وجود دارند که سیستم ریشه بسیار محدودی دارند و نمی‌توانند رطوبت را از عمق خاک جذب کنند، ولی نیاز رطوبتی خود را از طریق تقطیر رطوبت جو تأمین می‌کنند (۱۵).

با وجود این مطالعات، این سؤال پیش می‌آید که آیا واقعاً وقوع و شدت شبنم در یک منطقه به اندازه‌ای خواهد بود که بتواند نقشی در رشد گیاه داشته باشد. برای پاسخ به این سؤال وسایل و روشهایی برای اندازه‌گیری شبنم تحت شرایط طبیعی بوجود آمده است، که مهمترین آنها وسیله طراحی شده توسط داودوانی است (۵). این وسیله یک صفحه چوبی است با پوششی ویژه که شبنم روی آن بصورت الگوهای خاصی درمی‌آید و در مقایسه این الگوها با یک سری تصاویر استاندارد میزان شبنم را از ۰/۱ تا ۰/۴۵ میلیمتر نشان می‌دهد. البته وسیله دیگری بنام شبنم‌سنج (drosometer) برای اندازه‌گیری مستقیم شبنم بر روی سطح زمین به کار برده می‌شود که بصورت وزنی و ثابت است.

نتایج ۱۰ سال تحقیقات (۷) با استفاده از وسیله طراحی شده توسط داودوانی نشان داد که:

الف - مقدار شبنم در تابستانهای خشک بیشتر از زمستانهای مرطوب است و تعداد شبهایی که شبنم تشکیل می‌شود در یک منطقه کم و بیش ثابت است.

ب - تشکیل شبنم بر حسب چگونگی توپوگرافی زمین کاملاً فرق می‌کند.

ج - شبنم روی گیاهانی که در یک خاک سبک رشد کرده باشند بیشتر تشکیل می‌شود.

د - تشکیل شبنم بر حسب فاصله از سطح خاک در تابستان افزایش و در زمستان

کاهش می‌یابد، و کل مقدار شبنم تشکیل شده در سال حدود ۲۵ میلیمتر است. تحقیقات دیگر نیز به این نتیجه رسیده‌اند که مقدار کل شبنم تشکیل شده در یک منطقه بیش از ۴۰ میلیمتر در سال نخواهد بود (۱۶)، ولی در صورتی که بخواهیم بطور تئوری کل شبنمی را که ممکن است در یک منطقه تشکیل شود محاسبه کنیم به مراتب بیش از مقدار فوق خواهد بود.

شبنم زمانی تشکیل می‌شود که سطوح برگ و یا دیگر سطوح تا زیر درجه شبنم هوا سرد شوند. سرد شدن سطوح از طریق از دست دادن حرارت جذب شده صورت می‌گیرد. مقدار زیادی حرارت در طول روز بوسیله تشعشعات خورشیدی به زمین می‌رسد. این تشعشعات به میزان تقریبی $1/2$ کالری بر سانتی‌متر در دقیقه است. قسمتی از این حرارت به طول موجهای بزرگ و قسمتی به حرارت تبدیل می‌شود. مقداری از این تشعشعات سطح کره زمین را گرم می‌کنند و از آنجا که مقدار حرارت کره زمین تقریباً ثابت است، کل حرارتی که بوسیله زمین جذب می‌شود دوبرتبه بصورت طول موجهای بزرگ برمی‌گردد. قسمتی از این تشعشعات برگشتی بوسیله بخار آب جو جذب می‌شوند و هرچه هوا خشک‌تر باشد مقدار حرارت بیشتری بخارج خواهد رفت و سرد شدن نیز سریعتر انجام خواهد گرفت.

در شبهای صاف این تشعشعات در رطوبت نسبی ۱۰۰ درصد برابر $0/16$ و در رطوبت نسبی ۴۰ درصد برابر $0/2$ کالری بر سانتی‌متر در دقیقه است. در این صورت برای آن که شبنم تشکیل شود برگهای گیاهان و دیگر سطوح باید حرارت از دست بدهند و سرد شوند تا به درجه حرارت شبنم جو برسند، در این حالت بلافاصله شبنم تشکیل می‌شود. از مقدار تبادل حرارت می‌توان مقدار شبنمی را که تشکیل می‌شود محاسبه کرد. در حدود نصف تشعشعات یا $0/1$ کالری بر سانتی‌متر در دقیقه در شبهای صاف برای تشکیل شبنم کافی خواهد بود این مقدار در طول یک شب معادل جمع شدن ۱ میلیمتر شبنم

خواهد بود که باید از يك لایه هوای اشباع شده به ضخامت ۱۰۰ متر وافت درجه حرارت ۱۵ درجه در طول شب و کار آئی مناسب برای انتقال توده هوا بوجود بیاید. بدین ترتیب برای ۳۶۵ شب بدون ابر تحت شرایط فوق ، ۳۶۵ میلیمتر بارندگی را باید انتظار داشت که البته این مقدار مستقل از رطوبت نسبی هواست . این مقدار پتانسیل نظری برای تشکیل شبنم بامقدار اندازه گیری شده حدود ۲۵ تا ۴۰ میلیمتر در سال در تضاد شدید است که شاید علت آن عدم دقت وسایل اندازه گیری شبنم باشد، زیرا در عمل استفاده از لایسیمتر (lysimeter) این مقدار را بیشتر نشان می دهد (۱۶). به هر حال محاسبات تئوریک و مشاهدات عملی ظاهراً این نظریه را تأیید می کنند که شبنم می تواند در بعضی نقاط يك منبع قابل توجه رطوبت برای گیاه باشد . بر طبق تعریف اسلیتر (slayer) (۱۲) شبنم نزولاتی است که از تقطیر بخار آب موجود در جو بوجود می آید و نه تقطیر بخار آبی که از خاک و یا قسمتهای پایین گیاه و یا تعریق (guttation) ایجاد می شود . تشکیل شبنم اساساً يك اتفاق شبانه است، چون بستگی به سرد شدن سطوح خاک و گیاه و رسیدن به نقطه شبنم دارد . ادامه متر اکم شدن و تشکیل شدن شبنم مستلزم آن است که شیب فشار بخار آب هوا به سمت سطح برگ تأمین و حفظ شود . در نتیجه یکی از عوامل اصلی برای تشکیل شبنم صاف بودن آسمان است ، چون ابری بودن باعث کاهش تشعشعات خروجی خواهد شد . در نتیجه در مناطق خشك و نیمه خشك شرایط برای تشکیل شبنم مناسب تر خواهد بود . گرد و غبار نیز از تشعشعات شبانه جلوگیری می کنند. صحاری با گرد و غبار زیاد و یا مناطقی مثل لوس آنجلس که همیشه همراه با گرد و غبار (haze) است میزان تشکیل شبنم در آن خیلی کم خواهد بود . عامل مهم دیگر در تشکیل شبنم سرعت باد است . در هوای کاملاً ساکن تنها مقدار بخار آبی که می تواند بطرف برگها انتشار پیدا کند تشکیل شبنم خواهد داد ، که

این مقدار هم بیش از ۱ درصد حداکثر شبنم تشکیل شده نخواهد بود. باد شدید، هوا را با سرعت از سطوح برگ بحرکت درمی آورد و درجه حرارت هوای اطراف برگ به نقطه شبنم نخواهد رسید و هیچ گونه شبنمی تشکیل نخواهد شد. شرایط ایده آل برای تشکیل شبنم در سرعت باد متوسط، ۳-۱ متر در ثانیه است.

عامل دیگر در تشکیل شبنم فشار زیاد توده بخار آب است که، بدینوسیله موجب می شود نیاز به سرد شدن پوشش گیاهی برای تشکیل شبنم کم شود. ظرفیت حرارتی کم پوشش گیاهی نیز یکی از عوامل مؤثر در تشکیل شبنم است. در این مورد می توان از گیاهانی نام برد که شاخه و برگ باز آنها تا ارتفاع زیادی پخش شده اند و به از دست رفتن حرارت کمک می کنند. گیاهان بزرگ با پخشیدگی حرارتی ضعیف از دیگر گیاهان بیشتر سرد می شوند و در نتیجه می توانند شبنم بیشتری را جذب کنند. بنابراین برای جذب حداکثر مقدار شبنم تراکم مناسبی از گیاه لازم است که این قبیل پوشش گیاهی در زیستگاههای برخی از گونه های بیابانی مشاهده می شود. این گیاهان بصورت توده هایی در یک فضای باز و جدا از هم برای حداکثر جذب شبنم کشت شده اند.

گندم نیز گیاهی است که از نظر شکل ظاهری خصوصیات دارد که می تواند باعث افزایش تشکیل شبنم شود. این خصوصیات عبارتند از ظرفیت حرارتی پائیز، شکل باز و برگهایی که تا ارتفاع قابل ملاحظه ای پخش شده اند. در انگلستان مشاهده شده است که شبنم روی گندم بین ۴ تا ۱۴ ساعت برجای مانده است (۲). واریته های بلندقد گندم می توانند شبنم بیشتری را جذب کنند و شبنمی که تا ارتفاع ۶۰ سانتی متری بر روی گندم دیده شده است از تقطیر رطوبت خاک حاصل شده است (۴).

بطور کلی با توجه به آنچه گفته شد شبنم ظاهراً دو نقش را در رشد

گیاه ایفا می کند یکی نقش غیر فعال ، که شبنم در سطح گیاه باقی می ماند و موجب تأخیر در افزایش درجه حرارت و شروع تنش رطوبتی گیاه در روز بعد می شود. تبخیر آب از سطح گیاه باعث حفظ و نگهداری همان مقدار رطوبت در خاک می شود که در صورت دیگر باید از طریق تعرق خارج می شد . در درخت کاج (Douglas Fir) بطول ۲۸ متر شبنم جمع شده روی برگها در روزهای بدون ابر بهاری بین ۱۵ تا ۲۰ درصد کل تبخیر و تعرق گیاه بوده است (۶) . این نتیجه گیری باعث شده است که قسمت بزرگی از توازن هیدرولوژیکی جنگلهای همیشه سبز سواحل شمال غربی اقیانوس آرام را به تشکیل شبنم ربط دهند .

دیگری نقش فعال، که شبنم بوسیله گیاه جذب می شود و مستقیماً مورد استفاده قرار می گیرد. موفقیت کشت گیاهان خشکی پسند (Xerophytes) برای احیای جنگل در فلسطین اشغالی وابسته به وجود شبنم است ، بهر حال وجود شبنم در بسیاری از نواحی باعث شده است و اکنشهای طبیعی متابولیکی گیاه بمدت بیشتری ادامه یابد .

از تشکیل شبنم در میان ضرب المثلهای فولکلوریک کشاورزان برای پیش بینی بارندگی نیز استفاده شده است. بطور مثال گفته می شود وقتی که علفها در روشنایی صبحگاه خشک باشند باید انتظار باران را قبل از شامگاه داشت و یا بالعکس وقتی که شبنمی بر روی علفها نباشد به این زودبها انتظار باران نمی رود. هر دو ضرب المثل از نظر علمی قابل توجیه است. چه در مورد اول شبنم تشکیل شده به معنی رطوبت نسبی بسیار بالا و یا هوای مرطوب است که از خنک شدن سطح برگ علفها بواسطه کاهش تشعشعات جلوگیری کرده است و در مورد دوم دلیل به خشک بودن و صاف و بدون ابر بودن آسمان است .

منابع

- 1 – Acevedo, J. 1974. Fog precipitation in coastal California forests. *Ecology*, 55: 1135 - 1141.
- 2 – Burrage, S. W. 1972. Dew on wheat. *Agri, Meterol.* 10: 3 - 12.
- 3 – Chang, J. 1974. *Climate and Agriculture*. PP. 225 - 231. Aldine. Pub. Co. Chicago.
- 4 – Dougherty, T. C. 1973. Observations on dew and the water relations of wheat. *N. Z. J. A. R.* 16: 493 - 6.
- 5 – Duvdevani, A. 1964. Dew in Israel and its effect on plants. *Soil Sci.* 98: 14 - 21.
- 6 – Fritschen, L. J., and Doraiswamy. 1972. Dew: An addition to hydrological balance of Douglas Fir. *Water Resour. Res.*, 9(4): 891 - 894.
- 7 – Gilead, M. and N., Rosenan. 1954. Ten years of dew observation in Israel. 1954. *Israel exploration J.* 4: 120 - 123.
- 8 – Gindel, I. 1965. Irrigation of plants with atmospheric water within the desert. *Nature*, 207: 1173 - 1175.
- 9 – Gindel, I. 1973. A new ecophysiological approach to forest water relationship in arid climates. W. Junke B. V. Publishers, The Hague, Netherlands.
- 10 – Monteith, J. L. 1957. Dew. *Q. J. R. Meterol. Soc.*, 83(357): 322 - 341.
- 11 – Monteith, J. L. 1963. Dew: Facts and fallacies. In: A. J. Rutter and F. A. whitehead (Ed.), *The water relations of plants*. Blackwell, London, PP. 37 - 56.
- 12 – Shure, J. D., and A. J. Lewis. 1973. Dew formation and stem flow on common ragweed. *Ecology*, 54: 1152 - 1155.
- 13 – Slaytor, H. 1967. *Plant water relationships*. PP. 230 - 236. Academic press, London and New York.
- 14 – Stone, E. C. 1957. Dew as an ecological factor. *Ecology* 38: 407 - 413.
- 15 – Stone, E. C. 1963. The ecological importance of dew. *Q. Rev. Biol.* 38: 228 - 341.
- 16 – Went, F. W. 1955. Fog, mist, dew, and other sources of water. In *Water*, PP.

103 - 109. U. S. D. A.

- 17 – Went, F. W. 1975. Water Vapour absorption in prosopis. P: 67 - 75. In E. J. Vernberg, Ed. Physiological Adaptation to the Environment. In Text Educ. Pub. New York.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی